

Vojna v vzhodni Afriki.

Zmagovito prodiranje Abesincev na severu.

Kakor poročamo na več mestih v današnji številki, so doživeli v Abesiniji zadnje dni hude naliwe ali takozvano malo deževno dobo, ki nastopa navadno šele meseca marca. Silni naliwi so spremenili na severu celo bojišče v eno samo močvirje, v katerem se težko opremljeni italijanski vojaki le nerodno gibljejo, dočim so jim bosi Abesinci neprestano za petami in jih podijo pred seboj.

Po poročilih iz mesta Desije, kjer je generalni štab abesinske severne armade, so bili izdelani načrti za sedanjo abesinsko ofenzivo že pred nastopom deževja. Po nasvetu svojih vojaških svetovalcev je pripravil abesinski cesar za ta napad mnogo močnejše oddelke nego za prvo ofenzivo meseca decembra lanskega leta. Abesinsko vrhovno poveljstvo je prepričano, da bo tokratni napadalni nastop uspel na celi črti in to še posebno radi tega, ker so Italijani zbog dosedanjih porazov preplašeni, vsled deževja in slabe prehrane do skrajnosti izmučeni, da na resen odpor niti misliti ne morejo. Deževje ovira tudi večje letalske napade, ki so bili doslej edino uspešno orožje Italijanov.

Splošni abesinski napad na severu je pričel dne 6. januarja. Radi naliwov Italijani niso računali z abesinsko ofenzivo in se v začetku niso mogli upirati. Do 7. januarja so zavzeli Abesinci celotno pokrajino Tembien.

Ras Kasa in ras Sejum sta udarila z močnimi četami na italijanske postojanke krog Makele in naglo prodirata v smeri proti severu. Italijani se umikajo in se obupno zoperstavljajo na malih ter hitro zgrajenih, a nezadostnih utrdbah, ki ne morejo kizubovati abesinskemu navalu. Na umiku prepuščajo Italijani Abesincem veliko število tankov, težkih topov ter oklopnih in tovornih avtomobilov, ki so običajni v blatu in so postali za Italijane povsem nerabni. Med drugim so zaplenili Abesinci tudi veliko radijsko postajo.

Velika zmaga Abesincev na jugu.

Med tem, ko je podpisal Mussolini za Italijo ukaz o mobilizaciji nadaljnjih 100.000 mož in je odposlal v vzhodno Afriko 300 bombnih letal, ki bi naj spremenila abesinsko prestolico Addis

Abebo v prah in pepel, javljajo Angleži iz južnega vzhodno-afriškega bojišča veliko zmago Abesincev ob reki Webi-Sebeli. Dne 10. januarja je divjala ob omenjeni reki bitka med abesinskimi in četami italijanskega generala Graziani. Po hudih izgubah so se spustili Italijani v beg in so s pobegom čisto onemogočili Grazianijeve načrte o prodiranju proti Addis Abebi. Italijani so se poskušali med umikom usidراتi v novih utrjenih postojankah, a so jih popolnoma zavrli pri tem početju abesinski manjši napadalni oddelki. Abesinci so poklali vse zajete Italijane.

Abesinski cesar Haile Selasie se je pripeljal v letalu na južno bojišče in je sledil na lastne oči zmagovitemu prodiranju svojih čet, kar je Abesince še bolj podžgalo k hrabrosti. Zaradi zmage na jugu vlada veliko veselje v Addis Abebi, kjer so prepričani, da so bile čete generala Graziani zopet porazno tepene v trenutku, ko so hotele same preiti v odločilno ofenzivo.

Poraz v soteski.

Pri Endi Selasie so napadle abesinske čete 1000 mož broječi italijanski oddelk iz zasede in je padlo 800 Italijanov. Abesinci so se polastili 10 tankov, ki so spremljali italijanski oddelk. Italijani so prodirali po dolini. Kljub varnostnim odredbam je poveljnik oddelka prepozno uvidel, da je svoje čete speljal v zasedo. V tesnem vходу v dolino so Abesinci, ko so zadnje zaščitnice Italijanov prešle dolino, z velikim skalami zaprli prehod. Obenem so z bližnjih višin otvorili strahovit ogenj iz strojnic. Italijani se zaradi sternih višin niso mogli braniti proti abesinskim strojnicam. Učinek tega nenadnega obstreljevanja je bil strahoten. Polovica italijanske pehote, ki je korakala, ne da bi se s strani zaščitila, je v kratkem času padla. Ostali so se razpršili, da bi našli zavetje. Abesinci so italijanske tanke obstreljevali iz strojnic in je večina tankov kmalu postala nesposobna za nadaljnji boj. Ko so Abesinci ustavili streljanje, so z besnostjo naskočili Italijane, ki se niso mogli več braniti. Prišlo je do bojev moža z možem. Preostali Italijani so pobegnili. Abesinci so zaplenili vse tanke, ki jih bodo odpeljali v Desije ter tankaj uvrstili v poseben oddelk tankov, ki je bil sestavljen na povelje abesinskega cesarja in ki bo sodeloval v nadaljnjih bojih na strani Abesincev.

Italijanski prestolonaslednik Umberto je postal član vrhovnega vojnega sveta.

svojega bogoljubnega in krščanskega življenja je prebila pri svoji hčerki Lenčki. Učakala je 36. leto. Zapušča dva sinova in dve hčeri, ki že vsi štejejo čez 50 let. Naj ji sveti večna luč!

Kaj pomeni ime 'Kosovo'?

Ker se vsak Slovenec priložnostno tudi rad po svoje bavi z jezikoslovjem, mu tu nudimo priložnost k takemu razmotrivanju glede besede »Kosovo«, in zlasti radi tega, ker se jezikoslovci še vedno ne morejo odločiti za pristi pomen tega kraja.

Ker se pa zdaj pripravlja nova izdaja »Kosovske bitke«, katero je napisal leta 1890 srbski general Jovan Mišković, sem bil osebno vprašan iz vojaških krogov, kaj izrazim svoje mišljenje o pomenu besede »Kosovo«, ker so o tem še danes razna in deloma zelo nasprotna naziranja, in ker tudi trenutno nikogar ne poznamo, kateri bi ta spor končno veljavno odločil.

Jaz sem se o tem odločno in na kratko izrazil, da Slovenec pri tem nima nikakega dvoma. »Kosovo« je staroslovenska beseda za ono mesto, kje se dva kosata, da javno, dokažeta, kateri je močnejši, spretnjši ali okretnejši, in smo pri tem pri nas popolnoma na jasnem.

V svojem staroslovenskem slovarju navaja Miklošič k tej razlagi okoli deset sličnic. Seveda so Srbi s časom iz staroslovenskega jezika zgubili prvotni pomen te besede, slično kakor tudi naš »porat«, t. j. bojni bat, kot prvotni izraz za »rat«. Tu pa končno ni treba ničesar drugega podvzeti, kakor pozabiti na predstavko ali zmoto, da je tukaj merodajen ptič »kos«, in potem je zopet vse v redu.

Kakor sem pa šele pozneje dognal, moj predlog ni obveljal, in ker se baš radi tega ne bom začel »kosati«, naj ostane pri tem, da je pri tem »bojišču« bil res merodajen ptič »kos«.

Za nas Slovence pa naj ostane »Kosovo« to, kar predstavlja v našem jeziku in v vseh jezikih, kjer ugotovimo kakosibodi ledino »Kosovo«, katerih je precej na svetu, samo ne vemo povsod, kdo se je vse tam »kosal«. Za leto 1389 pa vemo, da so se tam »kosali« Srbi in Turki, leta 1448 pa Ogri in Turki.

D. Ž.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Studentice pri Poljčanah. Tukaj je umrla dne 6. t. m. mladenka Justina Švagan v 25. letu svoje starosti. Bila je kot služkinja vzor pridnosti, poštenosti in delavnosti napram svojemu gospodinjstvu. Bog ji daj večni mir, ostalim pa naše sožalje!

Selnica ob Muri. Tukaj je umrl posestnik Fr. Hecl, dolgoletni zvesti pristaša SLS in občinski odbornik. Bil je mož krščanskega naziranja. Svetila mu večna luč!

Sy. Martin pri Vurbergu. Na Kraljevo je umrl tukaj 78letni Martin Majerič, posestnik in mlinar. Rajni je skoraj do zadnjega delal v svoji delavnici. Naredil je, kaj je kdor od njega zahteval, bodisi mizarstvo ali kolarstvo, največ pa svoječasno po okoliških mlinih. Malokateri mlin je, ki bi ga on ne bil popravil. Bil je veliko let naročnik »Slovenskega gospodarja« in še več drugih katoliških časopisov. Kako ji bil rajni priljubljen, je pokazal njegov pogreb, katerega se

je udeležilo veliko število ljudstva od blizu in od daleč. Naj mu bo Bog obilen plačnik za vse, kar je dobrega storil!

Sromlje pri Brežicah. Ob koncu leta nas je za vedno zapustila mnogo prerano umrla Marija Kostanjšek, rojena Petan, v starosti 40 let. Zapustila je štiri nedorastle otroke, najmlajši je umrl 1 mesec prej. Bog ga je poklical na plačilo po strašni osem mesečni bolezni. Kako je bila od vseh faranov spoštovana, je pokazal njen veličasten pogreb, na katerega je tudi prihitel njen brat g. Janko Petan, kaplan pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Na grobu ji je govoril krasne poslovične besede g. župnik št. Štiper. Blaga žena in dobra mati, počivaj v miru!

Polana. Na Polani, Loka pri Zidanem mostu, so položili na starega leta dan najstarejšo faranko župnije Sv. Miklavž nad Laškimi k večnemu počitku in sicer prevzittkarico Marijo Volavšek-Klanovšek, rojeno Kokotec, Zadnja leta